

عنوان مقاله:

نقد و بررسی شخصیت سودابه در شاهنامه

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ولید بکتاش - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، معلم آموزش و پرورش سیستان و بلوچستان منطقه راسک، ایران

عبدالوحید اکرامی - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، ایران.

عبدالغفور جهاننیده - دکترای زبان و ادبیات فارسی، استادیار، دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار، ایران

خلاصه مقاله:

زن از نظر فردوسی از جایگاه والایی برخوردار است. بزرگ ترین شاخص و جلوه ی زن در شاهنامه این است که از آن به عنوان موجودی خردمند، هنرمند، صاحبزای، وفادار به شوی خویش و در مواردی هم فتنه انگیز سخن رفته است. حتی بعد احساسیو عاطفی زن دقیقاً با روحیات و حالت پهلوانی، قهرمانی مردان سازگار و همخوان و مناسب است؛ یعنی توازن شخصیتی که در برخی از آثار بزرگ رعایت نشده است، در اثر فردوسی کاملاً رعایت شده است. آنچه مسلم است حضور زنان در نقش های مثبتو منفی در شاهنامه است، و به همین جهت میتوان این کنش های متقابل را در شخصیت آنها مورد بحث قرار داد. از جمله زنانی که شخصیتش دارای کنش منفی و مثبت همزمان است، سودابه دختر شاه هاموران و همسر کیکاووس است. براین اساس، این پژوهش با روش توصیفی- تحلیلی به این سوال پاسخ داده که چه کنش های مثبت و منفی در شخصیت سودابه وجود دارد که از منظر کنش ها در اتفاقات و تصمیم گیری های دیگران تاثیر داشته است و در نهایت به این پاسخ دست یافته که کنش های مثبت سودابه از جمله رای زنی با کیکاووس، وفاداری و عشق به کیکاووس در آغاز، خردمندی و دلاوری که تاثیری مستقیم بر شاهنامه و ماجرای کاووس داشته و در بعد وسیع تر در جامعه داشته است، و در عین حال کنش های منفی از جمله حيله و مکر، جادوگری، قدرت طلبی، خیانت، سنگ دلی و نیرنگ که تاثیری مستقیم بر خود و سلطنت و زندگی سیاوش و حتی سرنوشتایران و توران داشته است.

کلمات کلیدی:

زن، شاهنامه، شخصیت، سودابه، کنش منفی و مثبت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1480977>

